

EL RATOLÍ, L'ELSA I EN PAU

Hi havia una vegada una nena que es deia Elsa i un nen que es deia Pau. L'Elsa i en Pau eren germans bessons, tenien deu anys.

Un dissabte es van llevar ben d'hora. El sol brillava luxós i escalfava molt. No s'hi podia estar, a casa, per això l'Elsa i en Pau van decidir anar a la platja. Tots dos corrien i jugaven amb les onades. S'ho estaven passant d'allò més bé. Quan ja no van poder més van anar a descansar i van seure sota d'un arbre que hi havia molt a la vora. De cop i volta va sortir un ratolí que estava amagat sota les fulles de l'arbre. Era molt petit i eixerit, de color gris i molt simpàtic. El ratolí es deia Pep i tenia moltes ganes de jugar. L'Elsa i en Pau van començar a córrer darrere d'ell, però era tant petit que es va perdre entre els arbres. Tots dos van començar a buscar-lo pertot arreu, fins que el van veure de lluny. Llavors el van seguir. El ratolinet Pep va agafar un caminet molt llarg i estret que duia a la platja i tot d'una va desaparèixer. On s'havia ficat?

Quina va ser la seva sorpresa quan els dos nens van veure el ratolinet Pep amb un banyador molt llampant passejant entre l'escuma de les ones del mar. Va ser llavors quan l'Elsa i el Pau van descobrir que als ratolins no els fa por l'aigua!

I vet aquí un rat, vet aquí un gos aquest conte ja s'ha fos.